

Nusid præscire nítimur, quod à societate figurarum quæ in ipsis horis formantur, significantur, unū & idem principiū esse putemus. Imo quod plura sint initia generalium accidentiū existimare debemus, eò quod in toto unum principiū inuenire nō possumus. Hæc uero principia semp non ex ipsis rebus subiectis sed ex rebus circūdantibus q̄ futurorū sunt occasiōes inueniuntur. Nos etenim in maiori parte cuncta accidentia p̄ grandiores eclipses & per stellas q̄ manifesto motu mouent inquirimus. In singulis autem hominibus unde & multa principia reperiūtur. Vnū itaq̄ principium est initium collectionis quod est in nobis, multa uero principia respectu primi sunt alterationes quæ post hæc ex rebus circundantibus contingunt. Vnū igitur initii ad p̄mittendum hoc in loco conuenientius est, ob hoc q̄ alia omnia non nisi huius occasione pueniunt. Quapropter cum hæc ita sint generales pprietates collectionis ex obseruatione primi initij deprehenduntur, ex reliquis uero principijs id quod in unaquacq̄ horarū ex augmento uel diminutione continget secundū hoc q̄ ex temporū diuisiōnibus subiungemus addiscemus.

De casu spermatis & de exitu infantis. Cap. I.

Hoc cap.
transtulit
& loachi.
Cam.

Quoniam ad esse hominū temporale principiū habetur, est aut̄ hoc principiū naturaliter cum sperma cadit, in potentia uero & accidenta liter cum infans hora partus ingreditur. Conuenit his q̄ horam casus spermatis fortuitu uel obseruando deprehenderunt, ut cum corporis & animæ qualitates pprias scire uoluerint, suas ad hoc inuestigatiōes ex hoc q̄ figura stellarū hac hora ppriæ i. hora casus spermatis operat, accipiāt. Quapropter cum acciderit spermati semel in principio qualitatē recipere quæ sibi ex rebus circundantibus aduenit. licet illa qualitas in hoc ex rebus horis esse corporis contingat postea uarietur, ipsum cū augmentū materiei sibi tantū simili naturaliter sibi met attrahet. cūq̄ creuerit illa rebus materies qualitati primæ q̄ spermati ppria est assimilabit. Cū aut̄ hora casus spermatis ignorabitur, sicut multotiens eueneire compertū est, initium qd̄ est infantis exitu necessario conuenit obseruare. Quod idē maximū est initii, nec etiā à primo differt, nisi in hoc qd̄ subiungitur, p̄ primū itaq̄ principiū id qd̄ est ante partū ut p̄sciatur autem possibile est, nam primū esse principium, aliud aut̄ simile fore principio fatis enunciari potest, eò q̄ ultimum eorū, secundum est in tempore, & fortassis eius quantitas est in fortitudine perfectior primo, oportet etiam ut primū initium feminis hominis frequenter appelletur. Secundū uero esse hominis dicatur ob hoc q̄ infans ea nūc adipiscit, quæ dum in utero clauderetur nō habebat. & cum hic etiam proprietates quæ tātum sunt in hominis natura & qualitatē quæ suo corpori accidit acquirit. Item id qd̄ hora partus nos circundat, licet in faciendo tum nihil iuuare putetur, ut illius cuius est qualitatis existat, iuuat tñ ut h̄ eius apparitio eiusq̄ exitus secundum propriā circundātis rei qualitatem. pperea q̄ natura post ipsius perfectionē, cum ad exitum moueri facit, cū qualitas qualitati q̄ eum formauit assimilabitur. Oportet igitur ut stellarū qualitatē